

NOTAT

Dato: 2. april 2008
Kontor: Internationalt
J.nr.: 2007/4050-1102

Samlenotat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender) og møde i det blandede udvalg med deltagelse henholdsvis af Norge og Island og af Schweiz den 18. april 2008

- Dagsordenspunkt 10): Henstilling fra Kommissionen til Rådet med henblik på bemyndigelse af Kommissionen til at åbne forhandlinger med USA om indgåelse af en aftale mellem EU og USA om visse betingelser for deltagelse i USA's Visa Waiver Program (VWP) i overensstemmelse med sektion 711 i "Anbefalinger for gennemførelse af 9/11 loven fra 2007" (EU-forhandlingsmandat om VWP), SEC(2008)335 endelig3
- Dagsordenspunkt 11): Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold, SEK(2007)927 endelig.....6
- Dagsordenspunkt 12): Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og henholdsvis Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne om fritagelse for visum til kortvarigt ophold, SEK(2008)198-203 endelig10
- Dagsordenspunkt 13): Trojka-møde mellem EU og USA vedrørende retlige og indre anliggender den 12. og 13. marts 2008 i Brdo13
- Dagsordenspunkt 14): Udkast til Rådets konklusioner om praktisk samarbejde på asylområdet.....16
- Dagsordenspunkt 15): Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse (KOM (2007) 298 endelig)19
- Dagsordenspunkt 16): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivforslaget) (KOM(2005)391).....23
- Dagsordenspunkt 17): Henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det schweiziske Forbund og Fyrstendømmet

Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser. SEK(2008) 145 endelig.....32

Dagsordenspunkt 10): Henstilling fra Kommissionen til Rådet med henblik på bemyndigelse af Kommissionen til at åbne forhandlinger med USA om indgåelse af en aftale mellem EU og USA om visse betingelser for deltagelse i USA's Visa Waiver Program (VWP) i overensstemmelse med sektion 711 i "Anbefalinger for gennemførelse af 9/11 loven fra 2007" (EU-forhandlingsmandat om VWP), SEC(2008)335 endelig

Nyt notat.

Resumé:

Formålet med forhandlingsmandatet er at give Kommissionen bemyndigelse til at forhandle med USA om en aftale om betingelserne for alle EU-landenes fritagelse fra krav om visum ved indrejse i USA. Vedtagelsen af forhandlingsmandatet har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forhandlingsmandatet.

1. Baggrund

Kommissionen har den 11. marts 2008 fremsat en henstilling til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger (forhandlingsmandat) om indgåelse af en aftale mellem EU og USA om fritagelse af alle EU-landene fra krav om visum ved indrejse i USA.

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 fastlægger listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (negativlisten), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (positivlisten). Amerikanske statsborgere er ifølge forordningen fritaget for visum ved indrejse i EU-medlemslandene.

Nævnte forordning blev ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 851/2005, der introducerer en ny mekanisme med henblik på etablering af gensidighed i kravet om visum mellem et tredjeland og EU-landene, hvorved der fastlægges midler over for et tredjeland på positivlisten, der fortsætter med at kræve visum over for en eller flere medlemsstaters borgere.

Kommissionens forslag til forhandlingsmandat er fremsat med hjemmel i EF -traktatens afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra b, sammenholdt med artikel 300.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 eller på et snarligt rådsmøde forventes henstillingen om et forhandlingsmandat vedtaget.

2. Formål og indhold

USA har i sommeren 2007 vedtaget en lov om ændring af USA's Visa Waiver Program (VWP), der omhandler visumfritagelse for statsborgere fra lande, der er omfattet af programmet. Med ændringerne i programmet fokuseres der for fremtiden mere på spørgsmål om sikkerhed end på bekæmpelse af ulovlig indvandring. I den forbindelse stiller USA nu

nye krav for deltagelse i programmet med henblik på visumfri indrejse i USA. Dette gælder allerede deltagende lande som Danmark såvel som lande, der fortsat søger optagelse i programmet.

USA har på den baggrund nu sendt udkast til Memoranda of Understanding (MoU) om kravene for deltagelse i det nye amerikanske Visa Waiver Program (VWP) til de fleste EU-lande.

EU-landene har drøftet spørgsmålet om en fælles EU-tilgang til forhandlingerne med USA om indholdet af disse MoU'er, og Kommissionen har på den baggrund fremsat forslag til forhandlingsmandat med henblik på Kommissionens forhandlinger på Fællesskabets vegne med USA om en aftale mellem EU og USA om kravene til deltagelse i VWP inden for de områder, der falder ind under fællesskabsretten.

Formålet med en sådan aftale er godkendelse af ethvert af EU-landene til deltagelse i det amerikanske VWP, hvorved borgere i alle EU-landene fritages fra krav om visum i forbindelse med korttidsophold ved indreisen i USA.

Rådet anmodes om,

- at give Kommissionen mandat til at forhandle med USA om en aftale mellem EU og USA om visse nærmere krav for adgang til VWP som fastlagt i den amerikanske lov fra 2007, 9/11 loven, sektion 711,
- at udpege en særlig komité til at assistere Kommissionen i dens forhandlinger,
- at udstede forhandlingsdirektiver, og
- at minde medlemsstaterne om, at de kan forhandle bilateralt med USA i denne sammenhæng kun for så vidt angår emner, der ikke er omfattet af forhandlingsdirektiverne og i overensstemmelse med deres forpligtelser under EF-Traktaten.

Forhandlingerne med USA skal munde ud i en aftale, der indeholder bestemmelser vedrørende USA's kommende Elektroniske rejse-bemyndigelsessystem og vedrørende udveksling af oplysninger mellem EU og USA, herunder personoplysninger fra passagerlister fra flyvninger mellem EU og USA (PNR-oplysninger) og oplysninger om tabte og stjålne pas.

Aftalen forventes endvidere at indeholde bestemmelser om parternes forpligtelse til efter international ret at tage egne statsborgere tilbage, samt om at pas til brug for indrejse i USA skal opfylde visse nærmere standarder, herunder at de er maskinlæsbare.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om et forhandlingsmandat, har vedtagelsen ikke i sig selv konsekvenser for dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forhandlingsmandatet til Kommissionen.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at støtte vedtagelsen af forhandlingsmandatet.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 27. marts 2008.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om et forhandlingsmandat, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Vedtagelsen af forhandlingsmandatet forventes ikke at få hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

I forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. februar 2008 blev Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik orienteret om sagen om en fælles EU-tilgang til forhandlingerne med USA om USA's udkast til Memorandum of Understanding (MoU) om kravene for deltagelse i det amerikanske Visa Waiver Program.

Dagsordenspunkt 11): Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold, SEK(2007)927 endelig

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Med henstillingen anmoder Kommissionen Rådet om mandat til at forhandle på EU's vegne med Brasilien om en visumfrihedsaftale, der sikrer ensartet visumfrihed for alle EU-landene i forhold til Brasilien og omvendt for Brasilien i forhold til alle EU-landene. Henstillingen om et forhandlingsmandat har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet ses overholdt. Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forhandlingsmandatet til Kommissionen.

1. Baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 med senere ændringer (Visumforordningen) fastlægger listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (den såkaldte negativliste), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (den såkaldte positivliste). Brasilien er opført på positivlisten. Brasilianske statsborgere er derfor fritaget fra krav om visum, når de passerer medlemsstaternes ydre grænser.

De nye EU-medlemsstater har skullet anvende Visumforordningen fra tiltrædelsen i overensstemmelse med tiltrædelsesakterne fra 2003 og 2005. De har indrettet deres visumpolitik i overensstemmelse hermed, således at alle nye medlemsstater har ophævet visumpligten for brasilianske borgere. Brasilien har derimod ikke ophævet visumpligten i forhold til en række af de nye medlemslande.

Kommissionen har på den baggrund den 10. juli 2007 fremsat en henstilling til Rådet om, at Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger (forhandlingsmandat) om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien om fritagelse for visum til kortvarigt ophold. Brasilien har givet udtryk for politisk vilje til indgåelse af en sådan aftale.

Kommissionens forslag til forhandlingsmandat er fremsat under henvisning til EF-traktatens artikel 62, nr. 2, litra b, sammenholdt med artikel 300, stk. 1. Endvidere henvises til EF-traktatens artikel 307.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. – 7. december 2007 *forventedes* henstillingen drøftet med henblik på vedtagelse, *men sagen blev kort før rådsmødet taget af dagsordenen.*

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 forventes sagen drøftet med henblik på vedtagelse på dette eller et snarligt kommende rådsmøde.

2. Formål og indhold

Et af formålene med Visumforordningen er at skabe gensidighed i visumpolitikken med de tredjelande, der er fritaget fra krav om visum ved indrejse i EU/Schengen-området, således at alle EU/Schengen-landenes borgere på samme måde fritages fra krav om visum ved indrejse i det pågældende tredjeland.

Der er ikke i dag fuld gensidighed i visumpolitikken mellem EU og Brasilien på grund af visumpligt for visse nye EU-landes borgere ved indrejse i Brasilien.

Formålet med henstillingen er på den baggrund, at Rådet bemyndiger Kommissionen til at forhandle med Brasilien om en visumfrihedsaftale mellem EU og Brasilien. Selvom de fleste EU-lande, herunder Danmark, allerede er fritaget via bilaterale aftaler fra kravet om visum ved indrejse i Brasilien, er det nødvendigt, at en kommende aftale omfatter alle medlemslandene, idet en Fællesskabsaftale indgået på baggrund af Fællesskabets eksterne kompetencer bør omfatte alle medlemslandene.

Endvidere har en fællesskabsaftale den fordel, at Brasilien ikke længere vil kunne genindføre visumpligt over for et enkelt EU-lands borgere, uden at dette vil medføre en suspension af aftalen med hele Fællesskabet. I dag kan Brasilien vælge at ophæve en bilateral aftale om visumfritagelse med et enkelt EU-land og genindføre visumpligt over for det pågældende lands borgere og derved skabe uligevægt i forhold til gensidigheden mellem Fællesskabet og Brasilien vedrørende visumfritagelse.

Ifølge forhandlingsdirektiverne vil en kommende fællesskabsaftale med Brasilien skulle omfatte visumfrit ophold for brasilianere af en varighed på højst tre måneder inden for en seks måneders periode på det samlede Schengen-område og omvendt visumfrit ophold for EU-borgere på op til tre måneder i Brasilien.

Endvidere vil aftalen skulle definere de kategorier af EU-borgere og brasilianske statsborgere, der vil være omfattet af visumfritagelsen, herunder navnlig indehavere af ordinære pas og indehavere af diplomatpas og tjenestepas.

Endelig vil aftalen skulle definere formålet med det ophold, for hvilket der gælder visumfritagelse, herunder turisme, forretning og familiebesøg. Visumfritagelsen vil ikke gælde for personer, der indrejser med henblik på beskæftigelse i en periode på højst tre måneder.

Der lægges endvidere op til med fællesskabsaftalen, at de enkelte medlemslande vil skulle opgive eller ændre de gældende bilaterale aftaler med Brasilien om visumfrihed. Til dette formål vil der blive fastsat en overgangsperiode, så tilpasningerne af de gældende aftaler ikke vil skade medlemsstaternes eksterne relationer med Brasilien. Tilpasningerne eller opsigelserne af de gældende bilaterale aftaler er nødvendige, da de ellers giver brasilianere en

ret til at opholde sig i op til tre måneder i hver enkelt medlemsstat, der har indgået en bilateral aftale med Brasilien, mens retten til ophold med fællesskabsaftalen begrænses til tre måneder i alt på det samlede Schengen-område for hver periode på seks måneder.

Når overgangsperioden er afsluttet, skal alle bestemmelserne i aftalen mellem Fællesskabet og Brasilien erstatte alle allerede eksisterende bilaterale aftaler.

I henstillingen opfordrer Kommissionen Rådet til at udnævne et særligt udvalg, der skal bistå Kommissionen ved forhandlingerne på Det Europæiske Fællesskabs vegne med Brasilien.

3. Gældende dansk ret og forslagetets konsekvenser herfor

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af et forhandlingsmandat til Kommissionen.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at støtte vedtagelsen af forhandlingsmandatet.

6. Høring

Sagen har *senest* været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 27. marts 2008.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om forhandlingsmandatet til Kommissionen.

8. Nærhedsprincippet

Medlemsstaterne kan alene opnå en ensartet visumpolitik mellem EU og Brasilien via en fællesskabsaftale. Nærhedsprincippet ses derfor overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget til forhandlingsmandat har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik *forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6. – 7. december 2007.*

Dagsordenspunkt 12): Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og henholdsvis Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne om fritagelse for visum til kortvarigt ophold, SEK(2008)198-203 endelig

Nyt notat.

Resumé:

Med henstillingerne anmoder Kommissionen Rådet om mandat til at forhandle på EU's vegne med Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne om visumfrihedsaftaler, der sikrer ensartet visumfrihed for alle EU-landene i forhold til de seks lande. Henstillingerne om forhandlingsmandater har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet ses overholdt. Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forhandlingsmandaterne til Kommissionen.

1. Baggrund

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 med senere ændringer (Visumforordningen) fastlægger listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (negativlisten), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (positivlisten).

Forordning nr. 1932/2006 ændrede forordning nr. 539/2001 ved at overføre seks tredjelande, Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne til positivlisten. Ændringsforordningen fastlægger dog, at visumfritagelsen først træder i kraft fra ikrafttrædelsesdatoen for visumfritagelsesaftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og de pågældende tredjelande. Visumfrihedsaftalerne indgås for at sikre ensartethed i en gensidig visumfritagelse i forhold til alle EU-landene.

Kommissionen har på den baggrund den 18. februar 2008 fremsat henstillinger til Rådet om, at Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede forhandlinger (forhandlingsmandat) om indgåelse af aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og hvert af de seks lande om fritagelse for visum til kortvarigt ophold. De seks lande forventes at tage positivt imod forhandlinger om visumfritagelse ved indrejse i EU-landene.

Kommissionens forslag til forhandlingsmandater er fremsat under henvisning til EF-traktatens artikel 62, nr. 2, litra b, sammenholdt med artikel 300, stk. 1.

Forslagene skal vedtages med kvalificeret flertal.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 eller et snarligt rådsmøde derefter forventes forhandlingsmandaterne vedtaget.

2. Formål og indhold

Formålet med henstillingerne er, at Rådet bemyndiger Kommissionen til at forhandle med Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Mauritius, Saint Kitts og Nevis og Seychellerne om visumfrihedsaftaler mellem EU og de seks lande med henblik på at sikre en ensartet, gensidig visumfritagelse ved indrejse på modpartens område.

Indgåelsen af aftaler har den fordel, at de seks tredjelande, der ikke er bundet af Visumforordningens bestemmelser som EU-landene, ikke vil kunne genindføre visumpligt over for et enkelt EU-lands borgere, uden at dette vil medføre en suspension af den relevante aftale med hele Fællesskabet.

Ifølge forhandlingsdirektiverne vil de kommende fællesskabsaftaler med de seks lande skulle omfatte visumfrit ophold for disse landes borgere af en varighed på højst tre måneder inden for en seks måneders periode på det samlede Schengen-område og omvendt visumfrit ophold for EU-borgere på op til tre måneder i hvert af de seks nævnte lande.

Endvidere vil aftalerne skulle definere de kategorier af EU-borgere og statsborgere fra de pågældende tredjelande, der vil være omfattet af visumfritagelsen, herunder navnlig indehavere af ordinære pas og indehavere af diplomatpas og tjenestepas.

Endelig vil aftalerne skulle definere formålet med det ophold, for hvilket der gælder visumfritagelse, herunder turisme, forretning og familiebesøg.

Endelig skal aftalerne indeholde bestemmelser, der giver parterne mulighed for at suspendere eller opsige aftalerne. Grundene til suspension kan blandt andet være trusler mod den offentlige orden og den indre sikkerhed, ulovlig indvandring samt en af parternes genindførelse af visumpligt. De seks tredjelande kan kun suspendere eller opsige aftalerne over for Det Europæiske Fællesskab som helhed og ikke over for en eller flere medlemsstater individuelt.

Kommissionen opfordrer Rådet til at udpege et særligt udvalg, der skal bistå Kommissionen ved forhandlingerne på Det Europæiske Fællesskabs vegne med de seks lande.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser for Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig vedtagelsen af forhandlingsmandaterne til Kommissionen.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemsstater forventes at støtte vedtagelsen af forhandlingsmandaterne.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 27. marts 2008.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om forhandlingsmandaterne til Kommissionen.

8. Nærhedsprincippet

Medlemsstaterne kan alene opnå en ensartet visumpolitik mellem EU og de pågældende tredjelande via fællesskabsaftaler. Nærhedsprincippet ses derfor overholdt.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene til forhandlingsmandater har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 13): Trojka-møde mellem EU og USA vedrørende retlige og indre anliggender den 12. og 13. marts 2008 i Brdo

Nyt notat

Resumé:

Formandskabet vil på rådsmødet afrapportere fra trojka-mødet vedrørende retlige og indre anliggender den 12. og 13. marts 2008 i Brdo mellem EU og USA. Nærhedsprincippet har ikke betydning for sagen. Punktet har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen vil tage formandskabets orientering til efterretning.

1. Baggrund

Der afholdes halvårslige trojka-møder mellem EU og USA vedrørende retlige og indre anliggender. Det seneste møde fandt sted den 12. og 13. marts 2008 i Brdo, Slovenien.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 forventes formandskabet at orientere om trojka-mødets forløb og resultater.

2. Formål og indhold

Formålet med dagsordenspunktet er at få en orientering om forløbet og resultaterne af trojka-mødet mellem EU og USA den 12. og 13. marts 2008.

Formålet med trojka-møder er nærmere at drøfte samarbejdet på området for retlige og indre anliggender mellem USA og EU.

USA gjorde rede for den seneste udvikling i VWP, og EU understregede vigtigheden af, at alle medlemslandene sikres optagelse i VWP på et ligeværdigt grundlag.

Der blev opnået enighed om at starte forhandlingerne om implementeringen af USA's kommende Elektroniske rejse-bemyndigelsessystem.

EU underrettede om den gode udvikling i medlemsstaterne i forhold til brug af Interpol databasen. EU tilbød på denne baggrund at indlede et samarbejde med USA om Interpol med henblik på at udvikle systemet yderligere.

Både EU og USA gav udtryk for vanskelighederne med at få udsendt afviste asylansøgere. EU foreslog, at der foretages en fælles kortlægningsøvelse med henblik på at identificere omfanget af problemet, således at EU og USA sammen kan fokusere på de lande, der ikke samarbejder omkring udsendelse.

For så vidt angår databeskyttelse og udveksling af oplysninger er der vilje til at fastlægge rammerne for et fremtidigt samarbejde og grundlaget for dette foresloges fremlagt inden EU-USA topmødet i juni 2008.

EU gjorde rede for arbejdet omkring eliminering af organiseret kriminalitet i det vestlige Balkan, herunder samarbejdet med de forskellige retshåndhævende myndigheder i området. USA udtrykte støtte til EU's arbejde i dette område og ønskede endvidere at skabe et fælles overblik over de projekter, som EU og USA har lanceret i området med henblik på at undgå overlappning.

Både EU og USA beskrev deres respektive initiativer i kampen mod terrorisme og radikalisering. EU og USA blev enige om at forbedre samarbejdet på dette område gennem udveksling af erfaringer og bedste praksis.

3. Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

Da der alene er tale om orientering om trojka-mødet mellem EU og USA, har sagen ikke konsekvenser for dansk ret.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil tage formandskabets orientering til efterretning.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

De andre lande forventes ligeledes at tage formandskabets orientering til efterretning.

6. Høring

Sagen har været i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om en afrapportering, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Formandskabets afrapportering af trojka-mødet har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da der er tale om en orientering.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 14): Udkast til Rådets konklusioner om praktisk samarbejde på asylområdet

Nyt notat

Resumé:

Formandskabet har fremlagt et udkast til rådskonklusioner om det praktiske samarbejde på asylområdet med henblik på at intensivere samarbejdet for at sikre udviklingen af det fælles europæiske asylsystem. Sagen vurderes ikke at have hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Nærhedsprincippet er ikke relevant for sagen. Regeringen kan tilslutte sig et styrket samarbejde på asylområdet.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 6. juni 2007 sin grøn bog om det fremtidige fælles asylsystem. Formålet med grønbogen er at danne udgangspunkt for de videre overvejelser om udformningen af anden fase af det fælles europæiske asylsystem. I den forbindelse behandlede Kommissionen mulighederne for at styrke det praktiske samarbejde og etablere et Europæisk Støttekontor som en mulig ramme om dette samarbejde.

Der blev afholdt en offentlig høring om grønbogen den 7. november 2007.

Kommissionens Grøn bog blev drøftet på det uformelle Rådsmøde den 25.-26. januar 2008 i Brdo, hvor der var generel opbakning til en styrkelse af det praktiske samarbejde.

Formandskabet har på den baggrund fremlagt et udkast til rådskonklusioner.

Hvis der på et senere tidspunkt fremsættes forslag til retsakter som udmøntning af rådskonklusionerne med hjemmel i traktatens afsnit IV, vil sådanne forslag være omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 forventes Rådet at vedtage rådskonklusionerne.

2. Formål og indhold

Rådets konklusioner udstikker linierne for en styrkelse af det praktiske samarbejde på asylområdet.

Formålet med det praktiske samarbejde er generelt en yderligere styrkelse af det overordnede samarbejde på asylområdet, der er blandt de centrale elementer, der bidrager til indførelsen af et fælles europæisk asylsystem som fastsat i Haag-programmet.

Rådet understreger i rådskonklusionerne, at en styrkelse af det praktiske samarbejde på asylområdet er nødvendig for at forbedre medlemsstaternes samordning på asylområdet inden for fællesskabslovgivningens rammer på dette område.

Konklusionerne indeholder opfordringer til medlemsstaterne og Kommissionen om snarest at intensivere aktiviteterne inden for de eksisterende EU-strukturer og vedrørende andre emner som f.eks. oprettelse af en fælles EU-portal for oplysninger om hjemlande, udarbejdelse af et

europæisk asylcurriculum og oprettelse af en EU-dækkende tolkepulje, og til at afsætte de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer til dette formål.

Samtidig anmodes der i konklusionerne om, at Kommissionen undersøger betingelserne for oprettelse af et Europæisk Støttekontor på asylområdet og en skitsering af de koordinerende opgaver, det kan varetage, f.eks. udveksling af bedste praksis, forvaltning af den fælles EU-portal for oplysninger om oprindelseslande, uddannelse og aktiviteter i forbindelse med den eksterne dimension, samt af dets mulige finansielle og organisatoriske struktur.

Kommissionen opfordres endvidere til at fremlægge forslag til yderligere styrkelse af det praktiske samarbejde, mens der afventes en beslutning om den fremtidige struktur til støtte for det praktiske samarbejde inden udgangen af 2008.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Da der er tale om rådskonklusioner, er spørgsmålet om gældende dansk ret ikke relevant

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen kan tilslutte sig at styrke det praktiske samarbejde på asylområdet.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemslandene er generelt positive over for udkastet til rådskonklusioner.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings samarbejdet (SPAIS) den 27. marts 2008.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Da der er tale om rådskonklusioner, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget til rådskonklusioner har ikke i sig selv hverken væsentlige statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da der er tale om hensigtserklæringer og retningslinier for den fremtidige udvikling af det praktiske samarbejde på asylområdet.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Dagsordenspunkt 15): Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse (KOM (2007) 298 endelig)

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Der er tale om et forslag fra Kommissionen, der vedrører betingelserne for meddelelse af status som fastboende udlænding for personer med international beskyttelse, hvilke rettigheder der er knyttet til denne status, fortabelse af status samt beskyttelse mod udvisning. Nærhedsprincippet er overholdt. Eventuel vedtagelse af forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget er omfattet af det danske forbehold. Regeringen er enig i, at EU's regler om status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 6. juni 2007 et forslag til direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EC for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, artikel 63, stk. 3, litra a), og stk. 4.

Forslaget skal vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

På rådsmøde (retlige og indre anliggender) den 18. april 2008 forventes en drøftelse af udestående spørgsmål med henblik på vedtagelse på et rådsmøde snarest derefter.

2. Formål og indhold

Det fremgår af Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union fra den 10. juni 2005, at der som led i anden fase af udformningen af et fælles europæisk asylsystem indføres ensartet status for personer, som bevilges asyl eller subsidær beskyttelse, og at der i den forbindelse skal fremsættes forslag om status som fastboende udlænding for personer, der har international beskyttelse.

Forslaget indeholder en regulering af status som fastboende udlændinge for personer med international beskyttelse, der er i overensstemmelse med indholdet af direktivet om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding.

Direktivet om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (2003/109/EF), der blev vedtaget den 25. november 2003, indeholder bestemmelser om betingelserne for, at en tredjelandsstatsborger med lovligt ophold i en medlemsstat kan opnå status som fastboende udlænding, hvilke rettigheder der er knyttet til denne status, betingelser for fortabelse af status samt beskyttelse mod udvisning.

Det fremgår imidlertid af direktivets artikel 3, stk. 2, litra c og d, at direktivet ikke finder anvendelse på blandt andre tredjelandsstatsborgere, der har opholdstilladelse i en medlemsstat i medfør af subsidiære former for beskyttelse i henhold til medlemsstaternes internationale forpligtelser, eller på flygtninge eller personer, der har ansøgt om at blive anerkendt som flygtninge. Kommissionen har derfor til hensigt med sit nye forslag at sikre, at der etableres tilsvarende regler for denne persongruppe.

Efter direktivet skal en tredjelandsstatsborger for at få meddelt status som fastboende udlænding have opholdt sig lovligt i fem år i den pågældende medlemsstat.

Herudover skal medlemsstaterne kræve bevis for, at tredjelandsstatsborgeren er i stand til at forsørge sig selv og de familiemedlemmer, som den pågældende har forsørgerpligt over for, ligesom tredjelandsstatsborgeren skal bevise, at han råder over en sygeforsikring, før den pågældende kan meddeles status som fastboende udlænding.

Den medlemsstat, som meddeler en tredjelandsstatsborger, der har opnået international beskyttelse, status som fastboende udlænding, eller en anden medlemsstat, som forlænger denne status, skal ifølge direktivforslagets artikel 8, stk. 4 og 5 indsætte en passus i tredjelandsstatsborgerens opholdstilladelse under overskriften 'bemærkninger', hvori det angives, hvornår og i hvilken medlemsstat indehaveren af opholdstilladelsen opnåede international beskyttelse.

Efter direktivet skal en tredjelandsstatsborger have samme rettigheder som medlemsstatens egne statsborgere med hensyn til blandt andet adgang til arbejdsmarkedet, undervisning og erhvervsuddannelse samt adgangen til social sikring og social bistand.

Endvidere indeholder direktivet bestemmelser om retten for en tredjelandsstatsborger med status som fastboende udlænding til at tage ophold i en anden medlemsstat, herunder som arbejdstager eller studerende, hvis den pågældende kan forsørge sig selv. I direktivet fastsættes endvidere hvilke rettigheder en tredjelandsstatsborger, der udøver sin ret til at opholde sig i en anden medlemsstat, skal have i denne medlemsstat.

Det følger af direktivforslagets artikel 12, at medlemsstaterne, inden de udviser en tredjelandsstatsborger, der har opnået international beskyttelse, og som er meddelt status som fastboende udlænding, forpligter sig til at konsultere den medlemsstat, der har meddelt international beskyttelse. Hvis den pågældende tredjelandsstatsborger fortsat er under inter-

national beskyttelse på tidspunktet for udvisningen, skal tredjelandstatsborgeren udvises til den medlemsstat, som oprindeligt tildelte tredjelandstatsborger status som fastboende udlænding, og denne medlemsstat skal straks og uden krav om opfyldelse af formaliteter modtage tredjelandstatsborgeren. Formålet med ændringen af artikel 12 er først og fremmest at sikre overholdelse af princippet om non-refoulement.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Vedtagelsen af forslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er enig i, at EU's regler om status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemsstaterne er generelt enige om, at status som fastboende udlænding også bør omfatte flygtninge.

6. Høring

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandrings samarbejdet (SPAIS) den 27. marts 2008.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet forventes snarest at afgive sit høringssvar til Kommissionens direktivforslag.

8. Nærhedsprincippet

Personer under international beskyttelse – *det være sig flygtninge og personer, der nyder subsidiær beskyttelse* - falder uden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF, hvilket betyder, at medlemsstaterne på nationalt plan beslutter, hvorvidt og i givet fald på hvilke betingelser personer under international beskyttelse kan få en mere permanent status, og hvilket omfang en sådan status skal have. På nuværende tidspunkt kan de opnå denne status i nogle medlemsstater, men ikke i alle. Rådet og Kommissionen er imidlertid enige om, at personer under international beskyttelse bør have ret til status som fastboende udlænding, jf. direktiv 2003/109/EF, i alle medlemsstater på sammenlignelige vilkår. Det kræver, at der vedtages fælles regler på fællesskabsplan.

Kommissionen har anført, at en ændring af direktiv 2003/109/EF derfor er den bedste måde at sikre samme behandling af alle tredjelandsstatsborgere, der har haft lovligt ophold i en medlemsstat i et vist tidsrum.

Regeringen kan tilslutte sig Kommissionens bemærkninger for så vidt angår nærhedsprincippet.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser for Danmark, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og forslaget ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007.

Dagsordenspunkt 16): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivforslaget) (KOM(2005)391)*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

Resumé:

Kommissionens forslag til direktiv om fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold forligger nu i en revideret udgave udarbejdet af det portugisiske formandskab. Et grundnotat om det oprindelige direktivforslag er den 21. marts 2006 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Da forslaget udgør en udbygning af Schengen-reglerne, skal Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre beslutningen i dansk ret. Ved en dansk tilslutning til forslaget vil visse dele af forslaget have lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslaget skønnes umiddelbart, som sagen foreligger på nuværende tidspunkt, ikke at ville få statsfinansielle konsekvenser. Forslaget skønnes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Danmark støtter, at direktivforslaget alene drejer sig om at fastsætte minimumsstandarder og -procedurer for tredjelandsstatsborgere og ikke berører mulighederne for at få opholdstilladelse.

1. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 1. september 2005 forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

I foråret 2007 enedes medlemsstaterne om retningslinjer for, hvorledes reguleringen af udsendelsesområdet kan ske, og derefter har det portugisiske formandskab udarbejdet et nyt forslag til direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Forslaget skal vedtages med kvalificeret flertal i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagning med Europa-Parlamentet, jf. EF-traktatens artikel 251.

* Forslaget er fremsat helt eller delvist med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Det fremgår af forslagets præambel, at forslaget udgør en delvis udbygning af Schengen-reglerne.

Formandskabet orienterede på rådsmødet den 8.-9. november 2007 kort om status på sagen, hvor der fortsat var adskillige forbehold fra medlemsstaternes side. Formandskabet har under plenarforsamlingen den 12.-15. november 2007 opfordret Europa-Parlamentet til at udskyde afstemningen den 29. november 2007 om forslaget med henblik på at opretholde muligheden for en løsning i første læsning.

Formandskabet orienterede på rådsmødet den 6.-7. december 2007 kort om status på forhandlingerne med Europa-Parlamentet. Det fremgik heraf, at Europa-Parlamentet havde udsat afstemningen om direktivforslaget til tidligst januar 2008 med henblik på at opretholde muligheden for en løsning i første læsning.

Det er endvidere oplyst, at Europa-Parlamentet nu har udsat afstemningen om direktivforslaget til maj 2008.

På rådsmødet den 28. februar 2008 fandt en generel politisk drøftelse af direktivforslaget sted, hvor der blev udtrykt overordnet støtte til formandskabets linie om at arbejde videre mod en kompromisløsning i Rådet, som også kan tiltrædes af Europa-Parlamentet.

Det forventes på rådsmødet den 18. april 2008, at der opnås generel enighed i Rådet om direktivforslaget med henblik på at nå til enighed med Europa-Parlamentet i maj 2008.

2. Formål og indhold

– Generelle bestemmelser

Formålet med direktivforslaget er at fastsætte fælles standarder og procedurer vedrørende tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Standarderne skal bl.a. fastsættes i overensstemmelse med grundlæggende rettigheder og international ret, herunder beskyttelse af flygtninge og menneskeretlige forpligtelser.

Direktivforslaget omfatter tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område. Dette gælder dog ikke for tredjelandsstatsborgere, som er udvist på grund af kriminalitet, eller som skal udleveres til strafforfølgelse samt tredjelandsstatsborgere, der afvises på grænsen. Desuden er personer, der har rettigheder som følge af EU's regler om fri bevægelighed, ikke omfattet af direktivforslaget.

Med direktivforslaget forpligtes medlemsstaterne til at træffe afgørelse om tilbagesendelse vedrørende tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der opholder sig i medlemsstaterne. Der kan således træffes én samlet afgørelse om tilbagesendelse og udsendelse.

Det anføres i direktivforslaget, at hvis en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat har lovligt ophold i en anden medlemsstat, skal den pågældende anmodes om at udrejse til denne medlemsstat straks. *Det er foreslået, at hvis dette ikke sker, eller den pågældendes udrejse straks er påkrævet af hensyn til statens sikkerhed eller offentlig orden, skal medlemsstaten træffe afgørelse om udsendelse. Det er endvidere foreslået, at en medlemsstat kan undlade at træffe afgørelse om udsendelse, hvis den pågældende udlænding tages tilbage af en anden medlemsstat i henhold til en bilateral aftale herom.* Medlemsstaterne har til enhver tid ret til at meddele en tredjelandsstatsborger opholdstilladelse eller andet lovligt ophold. Ligesom medlemsstaterne kan undlade at træffe afgørelse om tilbagesendelse, hvis den pågældende tredjelandsstatsborger har en verserende sag om forlængelse af opholdstilladelse eller andet lovligt ophold.

Det fremgår af direktivforslaget, at tredjelandsstatsborgeren skal have adgang til effektive retsmidler i form af klage til en domstol eller en administrativ appelinstans eller skal have mulighed for at søge om genoptagelse af afgørelsen om udsendelse. Klagen/genoptagelsesansøgningen kan have automatisk opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, ellers skal tredjelandsstatsborgeren have mulighed for at søge om opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen. Det er foreslået, at tredjelandsstatsborgere uden midler til den nødvendige juridiske assistance skal have adgang til retshjælp i overensstemmelse med nationale regler.

Tredjelandsstatsborgerens ophold under sagens behandling om udsendelse skal mindst opfylde følgende standarder: Tredjelandsstatsborgeren skal sikres mulighed for at være sammen med familiemedlemmer, der aktuelt er på medlemsstatens område, så lang tid som muligt, tredjelandsstatsborgerens basale behov skal opfyldes og nødvendig sundhedsbehandling være tilgængelig, mindreårige skal sikres skolegang, og der skal tages hensyn til sårbare personers særlige behov.

Det er foreslået, at direktivet skal indeholde en bestemmelse om, at passende sociale myndigheder, før der træffes afgørelse om udsendelse af uledsagede mindreårige børn, skal assistere barnet under hensyntagen til barnets bedste.

2.2. Udrejsefrist

Direktivforslaget foreskriver, at en afgørelse om udsendelse skal indeholde en passende tidsfrist for frivillig udrejse på op til 30 dage. *Det seneste forslag til længden af fristen er mellem 7 og 30 dage.* Denne periode kan forlænges på passende vis efter sagens konkrete om-

stændigheder. Medlemsstaten kan for at undgå, at tredjelandsstatsborgeren forsvinder, benytte forskellige foranstaltninger, som meldepligt, deponering af økonomisk garanti, indlevering af personlige dokumenter eller ophold på bestemt sted i denne periode. Udrejsefristen kan fastsættes til straks, hvis der er grund til at antage, at den pågældende vil forsvinde eller være til fare for den offentlige orden, offentlige sikkerhed eller nationale sikkerhed. *Det er foreslået, medlemsstaten også kan fastsætte udrejsefristen til straks eller kortere end 7 dage, hvis en udlændings ansøgning om opholdstilladelse er fundet åbenbart grundløs eller er baseret på falske oplysninger.* Direktivforslaget definerer risiko for, at tredjelandsstatsborgeren forsvinder, som tilfælde, hvor der er væsentlige grunde til at antage, at den pågældende tredjelandsstatsborger i udsendelsesposition vil forsvinde, for eksempel hvis den pågældende er indrejst i medlemsstaten ulovligt uden at opnå lovligt ophold umiddelbart efter indreisen, hvis den pågældendes udrejsefrist er udløbet, eller den pågældende har ændret opholdssted i medlemsstaten uden at oplyse de relevante myndigheder herom, samt hvis den pågældende ikke overholder foranstaltninger, som skal sikre, at den pågældende ikke forsvinder, eller den pågældende tidligere har obstrueret udsendelse. Det er foreslået, at risiko for, at den pågældende tredjelandsstatsborger forsvinder, vurderes konkret i den enkelte sag ud fra objektive kriterier fastsat i national lovgivning.

Medlemsstaterne kan dog vælge at indføre en ordning, hvor der alene fastsættes en frist for frivillig udsendelse, hvis den pågældende udlænding indgiver ansøgning herom. Myndighederne vil i så fald være forpligtet til at oplyse om muligheden for at indgive ansøgning om frist for frivillig udrejse.

Medlemsstaterne skal gennemføre udsendelsesafgørelsen, hvis der ikke er fastsat en frist for frivillig udrejse, eller udrejsepligten ikke er efterlevet inden for fristen for frivillig udrejse. Hvis der er fastsat en frist for frivillig udrejse, kan udsendelse ikke gennemføres tvangsmæssigt, før denne frist er udløbet.

Når medlemsstaterne bruger motivationsfremmende foranstaltninger til at gennemføre udsendelser, skal disse være proportionale med formålet, og magt må ikke anvendes unødigt. Motivationsfremmende foranstaltninger skal anvendes i overensstemmelse med fundamentale rettigheder og med respekt for tredjelandsstatsborgeren i overensstemmelse med national lovgivning.

Medlemsstaterne kan udsætte udsendelsen, særligt af følgende omstændigheder: Hvis tredjelandsstatsborgeren ikke kan rejse på grund af sin fysiske eller psykiske tilstand, af tekniske grunde, som f.eks. manglende transportmuligheder, manglende accept fra tredjelandet, manglende identifikation, som umuliggør tvangsmæssig udsendelse eller på grund af manglende sikkerhed for, at uledsagede mindreårige kan overgives til familie, værge eller rette myndigheder ved ankomsten til hjemlandet samt en vurdering af de forhold, som barnet vender tilbage til. Det er foreslået, at medlemsstaterne skal udsætte udsendelsen, hvis udsendelse vil stride imod forbudet mod refoulement (forbudet mod udsendelse til forfølgelse).

2.3. Indrejseforbud

Afgørelser om udsendelse skal indeholde et indrejseforbud. Medlemsstaterne kan dog i særlige konkrete sager undlade at meddele indrejseforbud, ophæve eller suspendere et meddelt

indrejseforbud af humanitære eller andre grunde, herunder hvis den pågældende tredjelandstatsborger udrejser frivilligt i overensstemmelse med udrejsefristen. Hvis en medlemsstat overvejer at give opholdstilladelse til en tredjelandstatsborger, der har et indrejseforbud i en anden medlemsstat, skal den anden medlemsstat først konsulteres om baggrunden for indrejseforbudet.

Længden af et indrejseforbud skal være indeholdt i afgørelsen og fastsat under hensyntagen til sagens omstændigheder og kan ikke overstige fem år. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende tredjelandstatsborger udgør en fare for offentlig sikkerhed.

Det er foreslået, at medlemsstaten skal overveje at ophæve et indrejseforbud, hvis den pågældende udlænding kan dokumentere, at udrejse af medlemsstaten er sket i fuld overensstemmelse med udsendelsesafgørelsens udrejsefrist.

2.5. Frihedsberøvelse

Medlemsstaterne skal frihedsberøve en tredjelandstatsborger, når der er rimelige grunde til at antage, at den pågældende vil forsvinde eller på anden måde undgå eller hindre udsendelsesproceduren, eller når andre motivationsfremmende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

Medlemsstaterne kan frihedsberøve en tredjelandstatsborger, når det er nødvendigt for at forberede eller gennemføre udsendelsen.

En afgørelse om frihedsberøvelse kan træffes af administrative myndigheder eller en domstol. Når en afgørelse om frihedsberøvelse træffes af en administrativ myndighed, skal den forelægges for en domstol inden for 72 timer. *Dette er i den senest foreliggende udgave af forslaget ændret til hurtig forelæggelse.* En afgørelse om frihedsberøvelse skal derefter forelægges for retten med jævne mellemrum, såfremt frihedsberøvelsen ønskes opretholdt. Frihedsberøvelsen kan maksimalt finde sted i op til 6 måneder. Denne periode kan dog forlænges *i op til 18 måneder*, hvis den manglende udsendelse skyldes tredjelandstatsborgerens manglende samarbejde, manglende modtagelse af nødvendig dokumentation fra tredjelandet eller en verserende klage-/genoptagelsessag.

Det fremgår tillige af direktivforslaget, at frihedsberøvelsen skal opretholdes, så længe de nævnte betingelser er opfyldt, og frihedsberøvelsen er nødvendig. Hvis det viser sig, at der ikke længere er rimelig udsigt til at udsendelse kan gennemføres, eller betingelserne ikke længere er opfyldt, kan frihedsberøvelse ikke opretholdes.

Det fremgår også af direktivforslaget, at frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere i udsendelsesprocedure skal foregå i særlige faciliteter. Hvor dette ikke er muligt, skal den pågældende som udgangspunkt ikke frihedsberøves sammen med almindelige fængselsindsatte. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal have adgang til kontakt med deres partsrepræsentant, familiemedlemmer og relevante konsulære myndigheder samt relevante internationale organisationer og ngo'er. Der skal tillige tages særlige hensyn til sårbare personer i forbindelse med frihedsberøvelse. Hvis uledsagede mindreårige frihedsberøves, skal de hol-

des adskilt fra voksne, medmindre det er i barnets interesse ikke at gøre det. Medlemsstaterne skal sikre, at mindreårige ikke frihedsberøves i almindelige fængsler.

Endelig skal medlemslandene sikre, at relevante internationale organisationer og ngo'er har mulighed for at besøge den særlige facilitet for frihedsberøvelse for at vurdere forholdene.

Det er foreslået, at frihedsberøvelse af mindreårige børn og familier skal ske i en periode af kortest mulig varighed. Familiernes skal sikres passende adgang til privatliv, og at mindreårige skal sikres adgang til uddannelse og aktiviteter passende til deres alder. Hensynet til barnets bedste skal være hovedhensynet i forbindelse med frihedsberøvelse af mindreårige.

3. Gældende dansk ret og forslaget konsekvenser herfor

Vedtagelsen af direktivforslaget får ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

En tilknytning til direktivforslaget på mellemstatsligt grundlag vil få lovgivningsmæssige konsekvenser, der kræver ændringer i udlændingeloven.

Der henvises til beskrivelsen af gældende dansk ret i grundnotat af 21. marts 2006 vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (KOM(2005)391).

4. Danmarks foreløbige generelle holdning

Danmark støtter, at direktivforslaget alene drejer sig om at fastsætte minimumsstandarder og -procedurer for tredjelandstatsborgere og ikke berører mulighederne for at få opholdstilladelse.

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Der forventes større opbakning til det reviderede direktivforslag end Kommissionens oprindelige forslag.

6. Høring

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 27. marts 2008.

Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder og Rådet for Etniske Minoriteter har været hørt over det reviderede forslag til direktiv.

Dansk Flygtningehjælp har ved brev af 23. august 2007 afgivet hørings svar bl.a. med henvisning til det tidligere afgivne hørings svar af 12. oktober 2005. Dansk Flygtningehjælp støtter fortsat generelt fælles regler om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. Dansk Flygtningehjælp finder dog bl.a., at fristen for frivillig tilbagevenden bør være minimum fire uger, og at udstedelse af indrejseforbud skal være en mulighed frem for et krav. Dansk Flygtningehjælp finder, at de generelle kriterier for vurderingen af en tredjelandstatsborgers risiko for at forsvinde er bekymrende, da næsten alle asylansøgere indrejser ulovligt og ikke må straffes herfor ifølge flygtningekonventionen. Ligeledes findes det bekymrende, at indrejseforbud kan gives generelt, og at der bliver mulighed for, at varigheden heraf kan overstige 5 år. Det anføres endvidere, at personer, for hvem fuldbyrdelse af en afgørelse om tilbagesendelse er blevet udsat bør gives en midlertidig opholdstilladelse. Endelig finder Dansk Flygtningehjælp, at der er sket et væsentligt skred i retssikkerheden for personer, der frihedsberøves, idet de konkrete grunde for frihedsberøvelse ikke længere er opregnet i direktivforslaget, og at der indføres mulighed for at udstrække varigheden af frihedsberøvelse udover 6 måneder.

Amnesty International har ved brev af 29. august 2007 afgivet hørings svar. Amnesty International anfører, at frihedsberøvelse er et alvorligt indgreb i en persons frihed, som rammer personer, der ikke er kriminelle, og der derfor kun bør ske frihedsberøvelse, hvor meget vigtige hensyn taler herfor. Amnesty International så gerne, at direktivforslaget præciserer, at der skal ske domstolsprøvelse af en afgørelse om frihedsberøvelse en gang om måneden af hensyn til prøvelsen af nødvendigheden og lovligheden af indgrebet. Desuden findes det bekymrende, at der kan dispenseres fra frihedsberøvelsens varighed udover de angivne 6 måneder, og det findes kritisabelt, at der kan dispenseres i tilfælde, hvor tredjelandstatsborgeren ikke har indflydelse på de forhold, der begrundet frihedsberøvelsen.

Amnesty International har endvidere anført ved møde i SPAIS den 18. oktober 2007, at en varighed på op til 5 år for indrejseforbuddet synes vidtgående.

Dansk Røde Kors har ved møde i SPAIS den 18. oktober 2007 anført, at frihedsberøvelse af ikke-kriminelle er problematisk, at frihedsberøvelser bør prøves regelmæssigt, at forlængelse af frihedsberøvelse er problematisk, når dette skyldes forhold, som den pågældende ikke selv har indflydelse på, og at et indrejseforbud på 5 år synes vidtgående. Dansk Røde Kors henviste i den forbindelse til, at flygtninge, der er indrejst ulovligt, ikke må straffes herfor.

Dansk Flygtningehjælp udtrykte på mødet den 8. februar 2008 støtte til en fastsættelse af en øvre tidsmæssig grænse for frihedsberøvelse af tredjelandstatsborgere med henblik på udsendelse.

7. Europa-Parlamentet

Kommissionen har sendt direktivforslaget til Europa-Parlamentet samtidig med oversendelsen til Rådet med henblik på Europa-Parlamentets stillingtagen til forslaget i overensstemmelse med proceduren for fælles beslutningstagen, jf. EF-traktatens artikel 251.

Europa-Parlamentets LIBE-udvalg har afgivet udtalelse om sagen den 20. september 2007.

Der forhandles løbende mellem Europa-Parlamentet og Rådet i bestræbelserne på at nå frem til en vedtagelse i 1. læsning.

8. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i bemærkningerne til det oprindelige direktivforslag, at forslagets formål, der er at indføre fælles regler om tilbagesendelse, udsendelse, anvendelse af tvangsforanstaltninger, midlertidig frihedsberøvelse, og genindrejse, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Fælles regler, som skal sikre en passende og ensartet behandling af personer med ulovligt ophold i hele EU, uanset i hvilken medlemsstat de pågribes, kan ifølge Kommissionen kun vedtages på fællesskabsplan.

Kommissionen fremhæver endvidere, at det er specielt nødvendigt med fællesskabsregler for at håndtere sager, hvor en tredjelandstatsborger, for hvem en medlemsstat allerede har truffet afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse eller udstedt et indrejseforbud, pågribes i en anden medlemsstat eller forsøger at indrejse i en anden medlemsstat.

Medlemsstaterne har endelig i Haag-programmet opfordret Kommissionen til at fremlægge dette forslag, hvilket viser, at medlemsstaterne finder, at der er behov for fælles regler på området.

Kommissionens vurdering kan umiddelbart tiltrædes. Det skønnes, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet grundlæggende fælles regler om udsendelse alene kan vedtages på fællesskabsplan, og idet visse grundlæggende regler om udsendelse er et vigtigt led i forbindelse med vedtagelse af fælles regler i EU om asyl og indrejse og ophold.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

En vedtagelse af direktivet vil hverken få statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen, og direktivet ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

En tilknytning til direktivet på mellemstatsligt grundlag i medfør af Protokollen om Danmarks Stilling skønnes, som sagen foreligger på nuværende tidspunkt, ikke at ville få statsfinansielle konsekvenser, som ikke kan afholdes inden for de eksisterende rammer.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Et grundnotat om det oprindelige direktivforslag er den 21. marts 2006 oversendt til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 8.-9. november 2007, forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender)

den 6.-7. december 2007 og forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 28. februar 2008.

Dagsordenspunkt 17): Henstilling fra Kommissionen til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at føre forhandlinger om indgåelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse stater deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser. SEK(2008) 145 endelig.

Nyt notat

Resumé:

Med forslaget til forhandlingsmandatet ønsker Kommissionen at kunne indlede forhandlinger med Schweiz og Liechtenstein om vilkårene for Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænse. Danmark deltager som følge af forbeholdet ikke i vedtagelsen af forslaget. Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen støtter, at der indledes forhandlinger med Schweiz og Liechtenstein om vilkårene for Schweiz og Liechtensteins deltagelse i det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænse (Frontex). Danmark deltager i Frontex.

1. Baggrund

Kommissionen har den 22. februar 2008 fremsat et forslag til henstilling til Rådet om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med Schweiz og Liechtenstein om vilkårene for Schweiz' og Liechtensteins deltagelse i det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænse.

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i EF-traktatens artikel 62, stk. 2, litra a, og artikel 66, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum og stk. 3, første afsnit.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Da Rådets beslutning om forhandlingsmandater til Kommissionen vedrører en aftale med tredjelande om konkrete retsakter, der er vedtaget med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV, som Danmark ikke deltager i, deltager Danmark heller ikke i vedtagelsen af mandaterne.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 17.-18. april 2008 eller på et rådsmøde snarest derefter forventes Rådet at vedtage forhandlingsmandatet som et a-punkt.

2. Formål og indhold

I overensstemmelse med artikel 21, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af grænseagenturet, bør lande, der er associeret gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, deltage i agenturet. Visse vilkår for deres deltagelse skal fastlægges i særskilte aftaler (såkaldte "ordninger").

Schweiz og Liechtenstein har indgået aftaler med Fællesskabet om disse landes deltagelse i Schengen-samarbejdet. De pågældende lande er endnu ikke indtrådt i Schengen-samarbejdet.

Forhandlingsmandatet giver således Kommissionen mandat til at forhandle med Schweiz og Liechtenstein om de nærmere vilkår for Schweiz og Liechtensteins deltagelse i det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænse.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Kommissionens forhandlingsmandat vedrørende forhandling med Schweiz og Liechtenstein har i sig selv ikke lovgivningsmæssige konsekvenser, da forslaget er omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender og derfor ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter, at der indledes forhandlinger med Schweiz og Liechtenstein om vilkårene for Schweiz og Liechtensteins deltagelse i det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænse (Frontex).

5. Generelle forventninger til andre landes holdning

Medlemslandene forventes at støtte forhandlingsmandatet.

6. Høring

Sagen har været i skriftlig høring i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS).

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om forhandlingsmandatet.

8. Nærhedsprincippet

Forslaget skønnes i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da der er tale om mandat til at indlede forhandlinger med tredjelande om deltagelse i grænseagenturet. Sådanne forhandlinger kan alene finde sted på fællesskabsniveau.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Forhandlingsmandatet har i sig selv hverken statsfinansielle, samfundsøkonomiske, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser, da forslaget er omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender og derfor ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg eller Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.